

Timișoara – 21 noiembrie 2004

[Prima parte a înregistrării lipsește – n.ed.]

... dacă nu le duci înapoi în Scriptură. Și, de fapt, acesta a fost scopul lui Dumnezeu: ca aceia care nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu ca autoritatea finală, să aibă posibilitatea să meargă în diferite direcții, conform interpretărilor lor.

Am menționat două sau trei lucruri, dar de asemenea trebuie să spun: dacă citești o afirmație de la pagina 72, s-ar putea să ți se pară că este într-un fel; dacă citești mai departe până la pagina 74, găsești explicația lucrurilor scrise la pagina 72. Dacă iei o singură afirmație, poți merge într-o direcție greșită. Dacă duci o afirmație la cealaltă afirmație, atunci ai echilibru. La fel este și cu sfânta Scriptură.

Eu am tradus predicile fratelui Branham... și când traduci nu treci peste lucruri, ci trebuie să înțelegi fiecare propoziție pe care o traduci. Aceasta este diferența dintre noi și frații americani: ei iau lucrurile foarte ușuratic. Și cum spuneam, s-a pierdut respectul pentru Cuvântul lui Dumnezeu. De fapt convingerea lor este următoarea: nimeni nu înțelege Biblia, în afară de proroc, iar Cuvântul i-a fost descoperit prorocului și ei spun: „Acum nu mai avem nevoie de Biblie. Nu avem nevoie să ne întoarcem la Biblie. Luăm pur și simplu ceea ce a spus prorocul”. Într-un fel sună frumos. Și este adevărat că, Cuvântul lui Dumnezeu a fost descoperit prorocului și prin slujba lui. Dar Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și noi nu am fost îndepărtați de Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum unii frați vor să creadă. Și ei chiar spun că „fratele Frank nu-l respectă pe proroc; fratele Frank nu-l crede pe proroc; fratele Frank se ridică deasupra prorocului”.

Toți frații de pe pământ care au învățături greșite au un duh greșit și au o atitudine greșită față de Cuvânt și față de mesaj. Și au o atitudine greșită față de ceea ce lucrează Dumnezeu de când a fost luat prorocul. Și de aceea ei doresc să ucidă influența Cuvântului lui Dumnezeu, distrugându-l pe omul care poartă Cuvântul lui Dumnezeu. Dar noi suntem de partea Domnului și El are biruința.

Vreau ca voi să știți că eu nu numai că-l respect pe fratele Branham ca om sau ca proroc, ci și cred din toată inima mea că el a fost prorocul promis și aceasta a fost slujba pe care Domnul ne-a dat-o. Altfel, noi suntem înșelați ca toți ceilalți. Dar diferența dintre noi și martorii lui Iehova sau oricare alt cult este următoarea: dacă mergi la martorii lui Iehova, ei iau Biblia și ceea ce a spus Russell. Dacă mergi la adventiști, ei iau Biblia și ceea ce a spus d-nul Miller și Ellen White. Ei iau Biblia plus încă ceva. Dacă mergi la mormoni, ei spun: „noi credem Biblia, dar credem și ce a spus prorocul nostru”. Dar cu noi nu este așa. Noi credem Biblia și Biblia și Biblia. Și ceea ce a spus prorocul introducem în Biblie și aceasta este ceea ce credem noi. Altfel, suntem doar un alt cult ca toate celelalte. Și sunt destule culte pe pământ. Toate se întorc până la un anumit întemeietor, la un proroc sau o prorociță, dar noi ne întoarcem la Dumnezeu și Cuvântul Său. Pentru că Isus, Domnul nostru a spus: „Sfințește-i prin adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul”. Și Cuvântul a venit prin proroc și în felul acesta noi suntem întorși la Cuvântul lui Dumnezeu.

De asemenea, am amintit de vizita mea la Jeffersonville. [Fiind] într-un grup restrâns pot să spun următoarele: este foarte trist să vizitezi locul. Chiar și la „tabernacol” nu mai sunt adunări regulate. Oamenii merg acolo duminică dimineața, cântă două cântări, apoi ascultă o predică înregistrată a fratelui Branham, apoi merg acasă. Nu mai sunt servicii divine vii, așa cum le cunoaștem în țara voastră sau în alte țări. Când m-am întors din Jeffersonville, am plâns. Am fost rupt în inima mea. Am fost la „tabernacol” – e doar o clădire, o clădire foarte simplă. Și m-am gândit: cea mai mare slujbă din acești două mii de ani care au trecut... dar punctul principal este acesta: Dumnezeu este într-un loc atâta timp cât acolo este slujba pe care o dă El. După aceea, El nu mai este acolo. Cum spune Biblia: „nu mergeți la Betel, nu mergeți la Ghilgal, nu vă duceți!” De ce să mergeți acolo dacă Dumnezeu nu mai este acolo? Dumnezeu a fost acolo când El S-a descoperit. Dar apoi a rămas doar un loc de pelerinaj. Și aceasta a ajuns acum Jeffersonville.

Nu vreau să spun multe lucruri pentru că este prea dureros. Dar în același timp sper că până și fiii fratelui Branham se vor gândi la ceea ce am spus. Dacă ne gândim la Iosif Branham, el era un băiețel când fratele Branham a trecut Dincolo. Nu știa ce lucrează Dumnezeu. El se juca cu ceilalți copii care mergeau la școală. Dar prin harul lui Dumnezeu, noi am avut posibilitatea să urmărim slujba fratelui Branham de-a lungul anilor. Și n-a fost aranjamentul meu, ci a fost rânduit de Dumnezeu Atotputernic. Dacă citiți în Fapte 1, trebuia să fie ales unul care fusese împreună cu ceilalți de când începuse slujba lui Ioan Botezătorul. Nu poți sări în mijloc și să spui că ai fost acolo – trebuie să fie o continuare. Trebuie să înțelegem că Satana va lăsa pe toată lumea în pace dar îi va ataca pe aceia care poartă Cuvântul lui Dumnezeu. Toți prorocii au fost uciși. Ei nu erau criminali. Ei au fost uciși pentru că purtau Cuvântul lui Dumnezeu. Și aceasta continuă până în zilele noastre. Așa că noi trebuie să suferim ocara.

Cu mulți ani în urmă, un frate îmi spunea: „Frate Frank, mă rog pentru tine în fiecare zi, ca Dumnezeu să te țină smerit”. I-am spus: „Frate, mulțumesc foarte mult, dar de fapt nu trebuie să te rogi pentru acest lucru, pentru că Dumnezeu are grijă de lucrul acesta. Eu nu am nicio posibilitate să mă înalț. Dumnezeu are felul Lui de a te ține smerit. Lucrul acesta merge împreună cu slujba”.

Dar vreau să știți că vă iubesc și iubesc frații din această țară. Și când îi văd pe frații care au trăit aici și au venit să locuiască în Germania, ei își arată dragostea față de voi. Este dragostea divină, este dragostea pentru Dumnezeu și pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru ceea ce numim mesajul acestui ceas. Eu cred că voi înțelegeți lucrurile în mod corect. Noi avem o răspundere înaintea lui Dumnezeu, să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu curat și adevărat. Nu ne interesează ce spun oamenii. La sfârșitul drumului Dumnezeu nu ne va întreba ce a spus cutare sau cutare. Eu vreau să știți ce a spus El. Și noi am vrea să auzim din gura Lui cuvintele: „Bine, rob bun și credincios”.

Și doresc ca voi să rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vine cineva și spune „prorocul a spus, prorocul a spus”, spuneți-i acelei persoane: „Arată-mi din Scriptură”. Este absolut necesar. Nu că noi n-am avea încredere în fratele Branham. El a fost cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din vremea lui Isus Hristos. Eu nu sunt vrednic nici să-i dezleg încălțăminte. Dar cum am spus în predică, neînțelegerile sunt lucrarea celui Rău. Și neînțelegerile duc la interpretări greșite și după aceea apare o nouă direcție.

Vă puteți închipui, unii din vechii mei prieteni cred că Domnul a venit deja!? Ei cred că morții au înviat deja; că noi ne aflăm acum după ospățul de nuntă și suntem în Împărăția de o mie de ani. Voi nu știți câte învățături există. Deci, noi trebuie să vorbim împotriva acestora. Și trebuie să publicăm scrisoarea circulară ca să dăm orientare, poporului lui Dumnezeu, din sfintele Scripturi. Aceasta este responsabilitatea noastră.

De aceea o spun din nou, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna. Orice interpretare va trece. O spun din nou: noi credem – și eu cred – că William Branham a fost un om trimis de Dumnezeu, un proroc promis și slujba lui este legată de planul de mântuire. După ce a fost luat să fie cu Domnul, noi am avut privilegiul să ducem oamenii de pe tot pământul ceea ce i-a fost descoperit lui.

Și când m-a chemat Domnul, mi-a spus două lucruri: „Te voi trimite din oraș în oraș, ca să predici Cuvântul Meu”. Acesta a fost primul lucru. Al doilea lucru a fost să împart hrana duhovnicească, care este Cuvântul promis al lui Dumnezeu, pentru timpul acesta. Deci, eu fac două lucruri: predic Cuvântul lui Dumnezeu și iau numai Biblia. Când merg la amvon, eu nu iau predicile fratelui Branham. [În punctul acesta sunt] diferit de frații din America. Ei merg la amvon și pot lua Biblia și, pentru că fratele Branham a spus că „niciun serviciu divin nu este complet dacă nu citiți din Scripturi”, ca ei să-și liniștească conștiința deschid serviciul divin și citesc un verset la întâmplare. Apoi pun Biblia deoparte și iau un maldăr de predici din care aleg numai ceea ce se potrivește cu programul lor și subliniază diferite citate din predicile fratelui Branham, care se potrivesc cu subiectul predicii lor și nu introduc din nou aceste lucruri în Cuvântul lui Dumnezeu. Și aceasta este diferența: noi publicăm predicile fratelui Branham așa cum le-a predicat el. Oricine le poate citi, oricine se poate hrăni - după cum mi s-a spus: „să dau hrana duhovnicească”. Deci, aceasta este ceea ce fac eu. Aceasta o fac și frații din țara voastră și toți slujitorii Cuvântului.

Noi credem în ceea ce a predicat fratele Branham și o spun din nou: n-au fost neînțelegeri decât din momentul când s-au ridicat anumiți frați cu anumite învățături, care nu au înțeles ce a spus prorocul, pentru că nu au dus [lucrurile respective] înapoi la Scriptură. Aceasta este diferența între fratele Frank și

frații nord americani. Și cum spuneam înainte, ei pretind că eu nu cred mesajul. Ei spun multe lucruri; dar eu nu mă îngrijorez. Eu am o povară din această cauză, pentru că în Mireasă au apărut multe deranjuri și au apărut multe direcții - și acest lucru, la așa de scurtă vreme înaintea venirii Domnului.

Fratele Branham a avut o vedenie cu mulți ani în urmă. El a văzut Mireasa din Europa ieșind din cadență. Apoi a văzut biserica din S.U.A., condusă de o vrăjitoare. Nu știu dacă voi ați văzut vreodată o vrăjitoare. Odată am văzut una în Austria. Aveam acolo niște frați care deja au plecat la Domnul; dar surorile încă trăiesc. Sora are peste 80 de ani. Și eram cu această pereche și treceam printr-un sat și deodată fratele a spus: „Doamna aceasta este vrăjitoarea acestui loc”. M-am uitat la ea și avea un nas mare... Aceasta am spus-o cu un scop. [fratele Frank râde...]

Și fratele Branham a văzut, în vedenia lui, o vrăjitoare cu un nas foarte mare. Ea conducea biserica din S.U.A. Și biserica urma vrăjitoarea. De ce spun aceasta? Când apostolul Pavel scria Galatenilor, a scris: „Cine v-a vrăjit pe voi?” Duhul de idolatrie este ca o vrăjitorie. Oamenii își pierd orientarea, sunt ca și vrăjiți, ei trebuie să facă ceva ce nu vor să facă.

Și un alt lucru care aparține în contextul acesta: când eram foarte tânăr, poate pe la 17-18 ani, am trecut printr-un loc unde erau niște oameni pe o scenă. Era ca un fel de circ... Eram tânăr și pur și simplu am vrut să văd ce se întâmplă acolo. Și fie că o credeți sau nu, era un om pe scenă, care vrăjea oamenii. Și eu m-am uitat – tânăr cum eram – și iertați-mă că v-o spun – eu nu am mai vorbit așa în nicio adunare – dar ca să înțelegeți ce înseamnă să fii vrăjit. Omul acesta spunea persoanei pe care o vrăjea: „Ia acest cârnăcior și pune-l în muștar și mănâncă-l”. Și el nu-l putea mânca... Omul vrăjit îl mișca așa până când avea toată fața mânjită cu muștar, dar nu-l putea mânca pentru că era vrăjit. Am văzut cu ochii mei.

De ce spun aceasta? Dacă mergeți în biserica romană, fiecare învățătură este greșită. Și dacă citiți în Apocalipsa 17, se spune „toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta”. Totul este vrăjit. Și toți aceia din mesaj, care părăsesc Cuvântul lui Dumnezeu, sunt ca sub o vrajă. Ei nu știu ce fac. Este atât de important să rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu! Nu primiți nimic care nu se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu.

O spun din nou: chiar dacă prorocul a spus-o, dacă nu se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu este o neînțelegere. Trebuie s-o citiți din nou și din nou și să duceți lucrul respectiv înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și numai atunci vine înțelegerea corectă.

În Matei 13 de la v. 34, unde Domnul nostru a spus că vorbește în pilde și că spune lucruri ascunse de la întemeierea lumii, apoi vorbește despre sămânța lui Dumnezeu care sunt copiii Împărăției și cealaltă sămânță este sămânța vrăjmașului: dar ambele sunt pe același ogor. Așa că trebuie să înțelegeți: adevărații copii ai lui Dumnezeu nu sunt un amestec; ei sunt adevărata sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu așa cum Isus Hristos a fost adevărata sămânță promisă în grădina Edenului. Așa că rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu. Niciodată să nu amestecați și niciodată să nu acceptați vreo învățătură care nu este confirmată de sfânta Scriptură. Pentru că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna. Eu trebuie să rămân cu Cuvântul lui Dumnezeu! Aceasta nu pentru că nu-i iubesc pe frați, dar dacă citiți 2 Tesaloniceni 2, omul lui Dumnezeu a spus: „pentru că n-au primit dragostea adevărului, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire”. Nu vrăjmașul, ci Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire! Dacă voi nu credeți Cuvântul Său, Îl răniți pe Dumnezeu în așa fel încât El vă trimite o lucrare de rătăcire. Pentru că L-ați insultat pe Dumnezeu! Dacă nu-L credeți pe Dumnezeu, Îl faceți mincinos. Și dacă-L faceți mincinos, El va trimite o lucrare de rătăcire iar voi va trebui să credeți minciuna. Nu este un lucru de joacă! Este vorba de viață și de moarte! Da...

[Un frate: fratele Branham povestea, când era într-un autobuz și era o vrăjitoare sau o ghicitoare lângă el și i tot spunea despre el.]

Da, la fel este și în cartea Faptelor. Era o femeie care avea un duh de ghicire... Satana știe. Da, Satana știe. Chiar și pe vremea Domnului nostru, oamenii posedați de demoni veneau la Domnul nostru și-I spuneau: „Noi Te știm, Tu ești Fiul lui Dumnezeu”. Ei L-au mărturisit. Deci, demonii știau cine este Domnul. Așa că trebuie să urmărim lucrurile cu foarte mare atenție. Dar noi avem promisiunea că dacă rămânem în El, Cuvântul Său rămâne în noi și atunci Satana nu ne va atinge. Nu trebuie să vă temeți.

Da, cum a spus fratele nostru, Satana, prin acea vrăjitoare, a spus cine era fratele Branham. Dar aici este punctul: fratele Branham a spus „Nu!” El n-a acceptat ce a spus vrăjitoarea, chiar dacă ea spunea

adevărul. El nu a acceptat; a respins. Și când ea i-a spus: „Tu ești un predicator” el i-a spus: „Eu n-am nimic de-a face cu predicarea”. El a respins-o, n-a vrut să accepte nimic din ce spunea ea. Trebuie să urmărim lucrurile foarte atent.

Noi trebuie să fim o parte din Biserica celor întâi născuți. Dacă avem o slujbă, avem o slujbă pentru Trupul lui Hristos. Dar ca să avem o slujbă, noi trebuie să fim în Trupul lui Hristos. Dacă suntem în Trupul lui Hristos, dacă avem una din cele cinci slujbe, atunci este o slujbă a Cuvântului lui Dumnezeu – nu o slujbă a specialităților care sunt în afara Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare slujbă pe care a dat-o Dumnezeu, a dat-o în Trup, în Biserică spre zidirea Trupului lui Hristos, nu pentru a produce o diviziune¹, ci pentru a uni. Efeseni 4:4-11.

Și aceasta este marea problemă. Pentru că ei au dolari și au adrese... dar ei n-ar fi avut nicio singură adresă, dacă fratele Frank n-ar fi mers din țară în țară. În felul acesta au primit adresele. Ei au adresele tuturor și ale fraților slujitori din toate națiunile... Pe unii din ei nu i-au văzut niciodată. Dar eu trebuie să fac referire la ei, pentru că ei trebuie să trimită predicile fratelui Branham. Dacă eu merg în Africa sau în India sau oriunde – chiar și în broșurile mele – întotdeauna dau adresa de la Jeffersonville, ca oamenii să poată cere predicile fratelui Branham. Astfel, în primii douăzeci de ani, peste o sută de țări au fost în legătură cu Jeffersonville. Era singurul loc de unde se puteau trimite predicile. Apoi am dat o adresă din Canada și în felul acesta au fost două puncte de legătură pe continentul american. Și astfel frații au văzut că e foarte ușor să-i contacteze pe toți frații aceștia din diferite țări. Însă, între timp, ei s-au întors împotriva Cuvântului și spun: „Noi credem doar mesajul”. Dar ce putem face noi?

Noi trebuie doar să subliniem că Dumnezeu este Dumnezeul Cuvântului Său, că trebuie să fie o așezare din nou, o întoarcere la starea de la început. Și o puteți vedea în cazul Israelului. Chiar acum, când evreii s-au întors în țara promisă, doar atunci când va fi rezidit templul și cei 144 de mii vor fi pecetluit și promisiunile date lor se vor împlini, va fi instaurată rânduiala divină și Dumnezeu va avea calea Lui. La fel este cu noi, acum. Noi venim din toate națiunile și Domnul Își zidește acum Templul Său, Biserica Sa.

Cu cât ne apropiem de sfârșit, Dumnezeu așează diferitele slujbe în diferite țări, pentru zidirea Trupului lui Hristos, până când toți vor ajunge la unirea credinței. Nu să fiți de acord cu mine sau cu un alt frate, ci să fiți de acord cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Aceasta este adevărata unitate. Dumnezeu în Hristos și Hristos în noi. Aceasta este Ioan 17, nu cum spune papa „toți să fie una” – cu el. Nu! Uitați-o. Aceasta este cu totul o altă unitate, o unitate politică.

O veți vedea în nouă scrisoare circulară²: în aceeași sală din Roma, unde în 1957 Schuman, Adenauer și De Gasperi au semnat „Tratatul european”, acum, pe 29 octombrie 2004, sub chipul papei Inocențiu al X-lea, la picioarele lui, au semnat Constituția Europeană. Chiar și premierul Turciei a semnat.

Frați și surori, vă spun: prorocia biblică se împlinește. Noi intrăm în ultima fază. Și Biblia spune că întreaga lume i se va închina, toți aceia ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului. Puteți merge în toate bisericile de azi, chiar și în bisericile penticostale: sunt orbi, n-o văd pentru că au respins slujba trimisă de Dumnezeu. Cu adevărat Dumnezeu a trimis un proroc și Scriptura ne-a fost descoperită. Și prin harul lui Dumnezeu, de când a fost luat fratele Branham ca să fie cu Domnul, noi vedem aceste lucruri din ce în ce mai clar. Este cu adevărat minunat. Este harul lui Dumnezeu. Este așa cum scrie în Deuteronom și în special în Exod 33, când Moise s-a rugat lui Dumnezeu: „Dacă am găsit har înaintea Ta, descoperă-mi căile Tale”. Este atât de important să cunoaștem căile lui Dumnezeu acum. Și aceasta se poate doar dacă Domnul ne descoperă Cuvântul Său. După cum am spus astăzi, acesta este semnul adevărat că am găsit har înaintea lui Dumnezeu: să cunoaștem ziua, timpul și mesajul și să recunoaștem ceea ce a promis și face Dumnezeu. Acesta este semnul alegerii, al predestinării la viața veșnică. Și prin aceasta avem asigurarea că noi nu suntem doar chemați, ci să avem parte de prima înviere, să avem parte când Domnul revine, să fim cu El în slavă.

Fiți recunoscători Domnului pentru lucrurile pe care le-a făcut în timpul nostru. Este numai harul lui Dumnezeu.

¹ Sau: despărțire, împărțire, învrăjbire – n.tr.

² Circulara din anul 2004 – n.tr.

[Fratele Frank se oprește din vorbit. Un frate spune: „recunoaștem și slujitorul”. În fundal se mai aud și alte cuvinte adresate fratelui Frank cu referire la situația politică – n.tr.]

Eu cunosc Israelul din 1964. Era pace în Ierihon, în Betleem turiștii curgeau pur și simplu, se făceau afaceri, nu exista șomaj. Și ce este acum, de când a început a doua intifadă, când Sharon s-a dus la muntele templului? Satana a provocat haosul. E timpul când Domnul să pună capăt acestor lucruri.

[...]

...pentru toți frații și surorile mele, pentru descoperire divină, a Cuvântului Său cel sfânt, a planului Său de mântuire, pentru lucrurile promise pentru zilele noastre, pentru Trupul lui Hristos, pentru adevărații copii ai lui Dumnezeu din această țară. Binecuvântează-i pe frații slujitori, toate adunările, binecuvântează slujbele lor. Ultimii să fie chemați. Acum ne rugăm pentru întreaga Europă, pentru toate țările de pe pământ, ca Tu să faci ceva deosebit, ca să ne atragi atenția asupra lucrurilor pe care le vei face. Confirmă-Ți Cuvântul Tău și binecuvântează-Ți poporul. Și fii cu noi toți. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Poate cineva vrea să se roage.

[Se roagă un frate - n.tr.]